

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok II.

WARSZAWA, DNIA 31 SIERPNIA 1925 R.

Nr. 16.

TREŚĆ:

Unieważnione akcje Banku Polskiego	str. 149	Prawidłowe umieszczanie przez urzędy pocztowe znaków na chorągiewkach przy wysyłanych workach z bilonem	str. 151
Samowolne przedłużanie przez pracowników urlopów wypoczynkowych	" 149	Rozwój wkładów w instytucjach kredytowych	" 151
Błędne podawanie skrótu telegraficznego „Bankpolski”	" 150	Banki w Polsce w świetle sprawozdania Związku Banków za rok 1923 i 1924	" 152
Niewłaściwe żądanie od urzędów pocztowych deklaracji na wyrównywanie braków przy późniejszym liczeniu złożonej gotówki	" 150	Zmiany w urzędowej stopie dyskontowej	" 154
Należyta opieka nad maszynami do pisania, liczenia i t. p.	" 150	Obroty na giełdzie pieniężnej w Warszawie	" 155
		Szczegółowe zestawienie rodzajów transakcji w odsłatkach	" 155
		Stan gospodarezy Polski za I półrocze 1925 r.	" 156

Unieważnione akcje Banku Polskiego.

(Dział I Spisu Okólników).

Numer kolejny	Imię i nazwisko pierwszego akcjonariusza	O d c i n k ó w		Numery akcji
		sztuk	po akcji	
9.	Zenon Pleszczyński	1	1	266909
10.	Zarząd Główny Polskiego Związku Kolejowców	10	5	650141/90
	" "	1	2	428083/4
	" "	1	1	56830

Samowolne przedłużanie przez pracowników urlopów wypoczynkowych.

(Dział II Spisu Okólników).

Prowadzona w Wydziale Personalnym Dyrekcji kontrola urlopów wykazuje, że w roku bieżącym stosunkowo dość znaczna ilość pracowników nie zgłasza się do służby w oznaczonym czasie, przyczem zdarzają się opóźnienia kilkugodzinne, a niejednokrotnie nawet kilkudniowe, których wielu pracowników albo nie stara się usprawiedliwić, albo też podaje zbyt blahe powody, zupełnie nieuzasadniające samowolnego przekroczenia terminu.

Takie postępowanie pracowników krzywdzi współkolegów, gdyż ci przeciążeni nadmierną pracą zmuszeni są rozpoczynać swoje urlopy z opóźnieniem. Świadczy to również o daleko posuniętem u odnośnych pracowników lekceważeniu sobie obowiązków służbowych i jako takie nie może pozostać bez ujemnego wpływu na ich ogólną ocenę.

Zwraca się przeto uwagę, że sprawa nieterminowego powrotu z urlopu rozpatrywana będzie jak najsurowiej, nieusprawiedliwienie zaś lub niedostateczne uzasadnienie takiego przekroczenia służbowego może spowodować postępowanie dyscyplinarne przeciw danemu pracownikowi, poza potrąceniem dni opóźnienia z urlopu w roku następnym. Każdy spóźniony powrót z urlopu jest bardzo skrupulatnie odnotowywany w aktach osobowych, co ma doniosłe znaczenie przy kwalifikacji do wyższych stopni płacy.

W związku z powyższem przypomina się treść artykułu, zamieszczonego w Wiadomościach Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej z dnia 15 sierpnia 1923 r., dotyczącą sposobu postępowania przy przedłużaniu urlopów wypoczynkowych.

Błędne podawanie skrótu telegraficznego „Bankpolski”.

(Dział I Spisu Okólników).

W Okólniku Nr. 77 z dnia 18 kwietnia 1924 r. na stronie 12, ustęp 4, uwidoczniłoby się tłustym drukiem skrót telegraficzny dla Banku Polskiego w tym celu, ażeby nawet przy pobieżnym czytaniu szczegół ten nie uszedł uwagi. Mimo to jednak cały szereg Oddziałów nie posługuje się w depe szach jednowyrazowym skrótem „Bankpolski”, lecz podaje adres pełny dwoma słowami „Bank Polski”.

Tak ze względu na ścisłe przestrzeganie i wykonywanie postanowień Okólników, jakoteż z uwagi na zbyt znaczne koszty, które obciąża się w ten sposób instytucję — zwraca się uwagę Oddziałów, ażeby de pesze przy podpisywaniu były należycie sprawdzane.

Niewłaściwe żądanie od urzędów pocztowych deklaracji na wyrównywanie braków przy późniejszym liczeniu złożonej gotówki.

(Dział VIII Spisu Okólników).

W myśl Instrukcji Służbowej Cz. II § 9 str. 44 klienci, którzy pragną, ażeby złożona przez nich gotówka przed szczegółowym przeliczeniem mogła być zapisana na rachunek żyrowy lub przekazana, składają w Oddziałach deklarację (rewers) form. Nr. 255, mocą której zobowiązują się do natychmiastowego wyrównywania braków, stwierdzonych przy późniejszym liczeniu.

Niektóre Oddziały usiłują zastosować powyższą zasadę również do urzędów pocztowych, które wzbraniają się składać tego rodzaju deklaracje. Stanowisko urzędów pocztowych jest w tym względzie zupełnie słuszne jako oparte na postanowieniach o obrocie gotówkowym między Bankiem Polskim i jego Oddziałami a urzędami pocztowymi, stanowiących integralną część rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 lutego 1925 r. (Okólnik Nr. 19 z dnia 27 lutego 1925 r.). Mianowicie §§ 14 i 20 powołanych postanowień zawierają już niejako generalną deklarację, obowiązującą urzędy pocztowe do wyrównywania wszelkich braków, ujawnionych przy liczeniu gotówki w nieobecności konwojenta pocztowego.

Przypomina się zatem szczególnie powyższy Oddziałom w tym celu, ażeby odpowiednio informowały urzędy pocztowe w wypadku jakichkolwiek nieporozumień w tym względzie i nie żądały od nich specjalnych deklaracji na wspomnianym formularzu, przeznaczonym dla klientów prywatnych.

Należyta opieka nad maszynami do pisania, liczenia i t. p.

(Dział I Spisu Okólników).

Dbłość o należyty stan maszyn do pisania oraz do liczenia tak w Wydziałach jakoteż Oddziałach nie jest przestrzegana w stopniu wymaganym odnośnymi przepisami. W wielu wypadkach ustalono wprost karygodne uszkodzenia wspomnianych maszyn, powstałe wskutek lekkomyślnej nieostrożności.

Ponieważ częstokroć z powodu braku odpowiedniego nadzoru tudzież nieumiejętnego obchodzenia się z temi kosztownymi przedmiotami Bank narażony jest na poważne straty, przypomina się niniejszym jako aktualny Okólnik Nr. 79 z dnia 4 sierpnia 1919 r. Zgodnie z jego treścią ponoszą osobiście odpowiedzialność za maszyny do pisania, liczenia i t. p. osoby, którym zostały one powierzone i które skutkiem tego obowiązane są utrzymywać maszyny oddane im do użytku we wzorowym porządku, nie dopuszczać do zanieczyszczenia, nie pozwalać na używanie ich przez osoby niepowołane i zamykać przed wyjściem z biura. W tym celu ma być opatrzona każda maszyna odpowiedniemi zamknięciami, klucz zaś winien znajdować się w posiadaniu odnośnego pracownika, który w razie nieobecności w biurze przesyła go Dyrektorowi Oddziału, względnie Zastępcy. Dla zabezpieczenia przed kurzem muszą być maszyny nakrywane stosownemi pokrowcami.

W wypadku zauważenia jakiegokolwiek nieprawidłowości lub uszkodzenia w maszynie, należy zawiadomić kierownictwo Wydziału, względnie Oddziału, które wyda polecenie naprawy. O ile uszkodzenie nastąpiło nie wskutek normalnego zużycia lecz z winy pracownika, wtedy winien on ponieść koszty reparacji.

W końcu nadmieniamy, że Dyrekcje Oddziałów mają obowiązek czuwania nad całością i zadowalającym stanem inwentarza biurowego.

Prawidłowe umieszczanie przez urzędy pocztowe znaków na chorągiewkach przy wysyłanych workach z bilonem.

(Dział I Spisu Okólników).

Na skutek pisma Banku Polskiego ogłosiła Generalna Dyrekcja Poczty i Telegrafów w swym Dzienniku Urzędowym Nr. 34 z dnia 22 sierpnia 1925 r. okólnik L. 3229/I z dnia 7 sierpnia 1925 r. do urzędów pocztowych w sprawie prawidłowego umieszczania nalepek na przyjmowanych do przesyłek pocztowych workach z bilonem. Wspomniany okólnik zawiera kategoryczne polecenie do naczelników urzędów, ażeby pouczyli podwładny personel, jak należy oznaczać naklejkami tego rodzaju przesyłki, tudzież dopilnowali ścisłego przestrzegania odnośnych przepisów. Mianowicie naklejanie numerów nadawczych, jakoteż innych nalepek, jak: „Pm“ „W“ i t. p. nie może być uskuteczniane nigdy na samych workach, lecz jedynie i wyłącznie na chorągiewce adresowej, ażeby uniemożliwić ewentualne nadużycia łatwo wykonalne przez przecięcie worka, wyjęcie pewnej części zawartości i zaklejenie otworu kartką z numerem, oraz ze względu na chronienie worków przed szybkim zniszczeniem wskutek odrywania kartek po nadejściu przesyłki do miejsca przeznaczenia.

Wobec definitywnego uregulowania kwestji powyższej przez władze pocztowe traci moc obowiązującą odnośna treść listu okręznego Skarbcza Emisyjnego Nr. 2774 z dnia 20 lipca 1925 r.

Rozwój wkładów w instytucjach kredytowych.

(W tysiącach złotych).

	31. I. 25.	28. II. 25.	31. III. 25.	30. IV. 25.	31. V. 25.	30. VI. 25.	31. VII. 25.
Bank Polski							
pryw. rach. żyrowe	50.181	39.116	83.092	55.175	65.344	53.899	63.273
Bank Gospodarstwa Krajowego							
wkłady wszelk. typów łącznie	74.461	74.314	102.755	129.881	141.517	125.020	131.509
w tem:							
wkłady rządowe i samorządowe	68.007	66.124	94.891	106.970	118.115	— ¹⁾	104.372
Pocztowa Kasa Oszczędności							
a) wkłady oszczędnościowe.	9.316	10.671	11.876	13.193	14.027	15.052	15.877
b) rachunki czekowe	40.144	39.041	43.704	44.851	47.816	45.502	42.111
Banki akcyjne (40)							
wkłady wszelkich typów	224.573	240.520	272.213	296.651	301.336 ²⁾	300.460 ³⁾	—
Kasy oszczędn. komunalne (40)							
wkłady	6.118	8.134	10.332	12.280	13.548	14.868	—
Spółdzielnie kredytowe (22)							
wkłady	1.327	1.589	1.878	2.025	2.769	2.767	—

¹⁾ Brak danych.

²⁾ Tylko w 39 bankach związkowych.

³⁾ „ „ 37 „ „

Banki w Polsce w świetle sprawozdania Związku Banków za rok 1923 i 1924.

Bankowość polska jest tą dziedziną, w której stabilizacja waluty odbiła się stosunkowo najsilniej w porównaniu do szeregu innych gałęzi życia gospodarczego.

Akcja sanacyjna wykazała konieczność skurczenia nadmiernie rozrosłego aparatu pośredniczącego w dziedzinie bankowości, przez usunięcie szeregu niedostatecznie fundowanych instytucji bankowych drogą fuzji z innymi i zwinięcia niepotrzebnych zakładów filjalnych. Obok fuzji, konsolidacji i grupowania się banków daje się zauważyć równolegle biegnąca akcja reorganizacyjna zarówno w kierunku osobowym, jak i techniczno-kredytowym i administracyjnym. Proces ten, zapoczątkowany w 1924 r., dał korzystne wyniki głównie w kierunku zwinięcia szeregu oddziałów filjalnych i redukcji personelu. W roku 1925 ruch ten posuwa się z większym natężeniem.

Sieć bankowa w liczbach.

	31. XII. 1923 r.	31. XII. 1924 r.
Liczba prywatnych banków akcyjnych	111	110
„ posiadanych przez nie oddziałów.	657	537

Uwzględniając Bank Polski, liczący 46 Oddziałów (w dniu 31. VII. 1925 Bank Polski posiadał 49 Oddziałów) i Bank Gospodarstwa Krajowego, liczący 19 Oddziałów, polska sieć bankowa liczyła w granicach Rzeczypospolitej w dniu 31. XII. 1924 r. 712 placówek, poza granicami państwa 42 (w tym na obszarze Wolnego Miasta Gdańska 15), ogółem 754 placówki. W grudniu 1923 natomiast 834.

Główne miasta Rzeczypospolitej liczyły w dniu 31. XII. 1924 r. następującą ilość instytucji bankowych:

Warszawa	67
Lwów	34
Poznań	29
Kraków	26
Łódź	25
Katowice	24
Wilno	17

Położenie finansowe banków.

Główniejsze banki akcyjne zgrupowane są w Związku Banków. W końcu 1924 r. należało do Związku Banków 44 instytucje. Reforma walutowa stworzyła zdrowe podstawy do rozwoju czynnych i biernych operacji bankowych. Rozwój ten charakteryzują najlepiej poniższe zestawienia porównawcze z bilansów banków związkowych:

Operacje czynne 43-ch banków należących do Związku

	(w tys. złotych).			
	31. XII. 23.	30. IV. 24.	31. XII. 1924.	30. VI. 1925 ¹⁾
Dyskonto	3,441	41,450	144,802	222,867
Rachunki otw. kred.	8,944	40,595	119,660	201,904
Pożyczki terminowe	295	1,323	2,274	7,522
Korespondencji „Loro”	6,867	9,762	16,764	36,168
	19,547	93,130	283,500	468,461

Zarówno więc pod koniec pierwszego roku stabilizacji waluty, jak i w połowie drugiego roku banki odgrywają już wielką rolę w zaspakajaniu potrzeb kredytowych życia gospodarczego w przeciwstawieniu do nikłej działalności pod koniec 1923 r.

¹⁾ Stan z 30. VI. 1925 r. dotyczy tylko 37 banków związkowych.

Operacje bierne 43 banków związkowych

(w tys. złotych).

	31. XII. 1923.	30. IV. 1924.	31. XII. 1924.	30. VI. 1925 ¹⁾ .
Wkłady wszelkich typów . . .	24,242	64,096	201,272	300,460

Z cyfr tych rzuca się w oczy stały wzrost wkładów, który wpływa decydująco na poprawę stosunków w bankowości. Bardzo ważne znaczenie dla rozwoju w operacjach bankowych ma wzrost wkładów terminowych, których w końcu 1923 r. była jeszcze znikoma ilość.

Wkłady terminowe

(w tys. złotych).

	31. XII. 1923.	30. IV. 1924.	31. XII. 1924.	30. VI. 1925.
	656	4,775	28,554	57,977

Ponieważ jednak większość wkładów stanowiły pozostałości na rachunkach czekowych, odznaczających się jak wiadomo wielką ruchliwością, banki musiały trzymać poważne zapasy gotówki w kasach, przyczem stosunek %% płynnych aktywów do wkładów przedstawiał się w bankach związkowych w roku 1924 jak następuje:

31. I. 1924.	86,0%	31. VII. 1924.	66,2%
28. II. „	77,8%	31. VIII. „	60,3%
31. III. „	81,1%	30. IX. „	58,7%
30. IV. „	90,3%	31. X. „	59,0%
31. V. „	69,7%	30. XI. „	58,5%
30. VI. „	70,8%	31. XII. „	66,7%

Jak widzimy płynność banków związkowych utrzymywała się w granicach od 60 — 90%, zmniejszając się w miarę stabilizacji stosunków gospodarczych.

Polityka bankowa.

Z chwilą ustabilizowania się waluty najważniejszym zagadnieniem polityki banków związkowych było normalne ustosunkowanie kosztów handlowych do środków obrotowych. Ze względu na znaczny wzrost wkładów, redukcję personelu, fuzje banków i zwijanie oddziałów, stosunek procentowy kosztów handlowych do środków obrotowych wykazał znaczną poprawę, jak to wynika z następującego zestawienia:

Data:	Stosunek %% kosztów handlowych do środków obrotowych
31. XII. 1921.	6,7%
31. XII. 1922.	13,4%
31. XII. 1923.	24,9%
31. XII. 1924.	3,4%

Stosunek ten nie jest jeszcze zadawalniający, gdyż przed wojną stanowił zaledwie 0,2%. Jako przyczynę wysokich kosztów handlowych banki podają — nadmierne świadczenia podatkowe oraz wzrost kosztów utrzymania. Niewątpliwie jednak największe znaczenie miałyby tutaj odbudowa przedwojennego rynku pieniężnego i napływ płynnych kapitałów. Brak płynnych kapitałów na rynku pieniężnym powoduje stałą drożyznę kapitałów. Pod koniec 1924 r. banki płaciły za wkłady à vista 12%, a za terminowe od 14 do 18%.

Stopa dyskontowa w bankach prywatnych, korzystających z redyskonta w Banku Polskim, wynosiła 20%, w innych nieco więcej. Mimo wysokiego oprocentowania wkładów z trudnością tylko udaje się je uzyskiwać, gdyż w obrotach prywatnych stopa procentowa jest znacznie wyższa i wynosi od 3 do 4% w stosunku miesięcznym.

W roku 1924 banki prywatne przystąpiły do przewalutowania swych kapitałów, które dotychczas figurowały w bilansach w sumach markowych, niedających żadnego wyobrażenia o istotnym stanie rzeczy.

¹⁾ Stan z 30. VI. 1925 r. dotyczy tylko 37 banków związkowych.

Poniżej podaje się wysokość kapitałów własnych kilku większych banków, które dokonały przewartościowania swych aktywów i pasywów.

	Kapitał akc.	Rezerwy (W milionach złotych).	Razem
Bank Związku Spółek Zarobkowych	20,0	2,0	22,0
Bank Handlowy w Warszawie	10,0	3,0	13,0
Bank Dyskontowy Warszawski	10,0	2,8	12,8
Bank Przemysłowców	10,5	1,6	12,1
Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie	6,0	3,5	9,5
Polski Bank Przemysłowy	6,0	0,6	6,6
Akcyjny Bank Hipoteczny	5,0	1,2	6,2

W okresie inflacji banki w obawie przed deprecjacją znaków pieniężnych lokowały własne kapitały w nieruchomościach, które jednak obecnie ze względu na anormalne warunki rynku pieniężnego nie dają się szybko zrealizować. Stosunek nieruchomości do kapitałów własnych w wyżej podanych bankach przedstawia się jak następuje:

	Nierucho- mości	Kapitały własne	Stosunek % % nierucho- mości do kapitałów własnych
	(W milionach złotych)		
Bank Związku Spółek Zarobkowych	16,1	22,0	73%
Bank Handlowy w Warszawie	10,0	13,0	77%
Bank Dyskontowy Warszawski	3,6	12,8	26%
Bank Przemysłowców	10,7	12,1	88%
Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie	8,6	9,5	90%
Polski Bank Przemysłowy	4,2	6,6	63%
Akcyjny Bank Hipoteczny	4,7	6,2	75%

Stosunki z zagranicą.

Jak podano powyżej banki polskie mają zaledwie 42 oddziały poza granicami Polski, z czego 15 na obszarze woln. m. Gdańska. Stan ten jest jeszcze bardziej niezadawalniający, jeżeli chodzi o filje banków zagranicznych na terenie Polski. Trzeba stwierdzić, że stosunki banków zagranicznych z Polską są jeszcze bardzo słabe. Bezpośrednią działalność na terenie Polski rozwinęły głównie trzy banki zagraniczne:

1. „Banque Franco-Polonaise”, z siedzibą w Paryżu, oddziałami w Warszawie, Katowicach i Gdańsku. Opiera się na banku „Banque de Paris et des Pays Bas” i działa głównie na terenie Górnego Śląska.
2. „Banque de Silésie” jest zależny od grupy „Crédit Industriel et Commercial”.
3. Bank Angielsko-Polski (Anglo-Polish Bank) oparty o „British Overseas Bank Ltd”. Bank ten pracuje ze Związkiem Cukrowników, któremu udzielił większych kredytów na cele bieżącej kampanji cukrowej.

Pozatem żywą działalność rozwijają banki wiedeńskie, które albo zamieniły swe filje, działające przed wojną na terenie byłego zaboru austriackiego na samodzielne instytucje bankowe z siedzibą w Polsce, albo też przekazały swe filje polskim instytucjom bankowym.

Zmiany w urzędowej stopie dyskontowej,

które zgodnie z Okólnikiem Nr. 14 z dnia 19. II. 1925 r. należy odnotować w „Wiadomościach Banku Polskiego” Nr. 15 z dnia 14 sierpnia 1925 r. str. 148:

Grecja	z 8 1/2%	na 10%	od d. 1. VIII. 1925 r.
Finlandja	z 9%	„ 8%	od d. 14. VIII. 1925 r.
Norwegja	z 6%	„ 5 1/2%	od d. 25. VIII. 1925 r.
Danja	z 7%	„ 6%	od d. 26. VIII. 1925 r.

OBROTY NA GIELDZIE PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE.

Zestawienie ogólne.

OGÓŁEM	Liczba transakcji			W złotych			w %		
	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Kwiecień	Maj	Czerwiec
	10,010	10,388	8,155	78,938,348	84,452,305	91,422,661	100,0	100,0	100,0
1. Waluty:									
monety	27	44	27	61,676	76,844	79,471	0,1	0,1	0,1
bilety	107	65	161	1,236,302	338,011	1,812,578	1,6	0,4	2,0
dewizy	1,742	1,612	1,372	73,801,262	80,575,540	87,564,943	93,5	95,4	95,8
2. Akcje.	5,667	5,293	3,402	2,341,953	1,715,951	695,932	2,9	2,0	0,7
3. Papiery									
lokacyjne.	2,467	3,374	3,193	1,497,155	1,745,959	1,269,737	1,9	2,1	1,4

*) Obroty obliczane po przeciętnym kursie dnia.

SZCZEGÓŁOWE ZESTAWIENIE RODZAJÓW TRANZAKCJI W ODSETKACH.

W			A		L		U		T		Y:		A K C J E:				PAP. LOKACYJNE:			
Kwiecień	Monety % %	Maj	Monety % %	Czerwiec	Waluty	Kwiecień		Maj		Czerwiec		Gat. akcji	Kw.	Maj	Czer.	Gat. pap.	Kw.	Maj	Czer.	
						Bilety % %	Dewizy % %	Bilety % %	Dewizy % %	Bilety % %	Dewizy % %									
Rub. zł. 100		Rub. zł. 100		Rub. zł. 100	§ St. Zjedn. £ ang. . . Fr. szw. . . „ franc. . Kor. czes. . Liry włos. . Inne wal. .	86,4 5,1 0,2 7,5 0,5 0,0 0,3	56,4 21,3 8,8 5,3 1,6 2,7 3,9	59,7 21,5 0,0 11,8 5,7 0,6 0,7	66,2 17,8 5,9 3,2 1,1 2,0 3,8	95,3 2,4 0,0 1,4 0,7 0,0 0,2	71,8 14,7 5,5 2,2 1,1 1,3 3,4	Prz. met. . „ elektr. . „ spoż. . . „ włókien. Bankowe . . Prz. Górn. . Różne . . .	51,0 11,6 7,1 5,6 8,3 8,9 7,5	47,6 13,1 11,1 5,7 9,9 7,2 5,4	38,8 11,5 12,5 6,7 9,0 12,7 8,8	P. państw. . Listy zast. . Obligacje . . Różne . . .	40,6 47,1 12,0 0,3	58,7 34,5 6,5 0,3	50,6 42,9 6,2 0,3	
Razem 100,0		100,0		100,0		100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0		100,0	100,0	100,0		100,0	100,0	100,0	

STAN GOSPODARCZY POLSKI ZA I-SZE PÓLROCZE 1925 ROKU.

WYSZCZEGÓLNIENIE	1 9 2 5 r.					
	I	II	III	IV	V	VI
PRODUKCJA.						
Węgiel kamienny w tys. ton	2.848	2.386	2.670	2.393	2.444	2.201
Surówka żelaza " " "	26'6	23'0	27'7	27'2	28'7	26'6
Ropa naftowa . . " "	69'4	62'2	67'8	64'8	70'5	68'3
HANDEL ZAGRANICZNY.						
Wywóz w tys. zł	107.485	103.015	120.456	89.606	105.898	103.519
Przywóz " " "	168.944	150.732	190.141	182.734	185.648	169.404
KOMUNIKACJA						
Ładunków kol. przewiezio- no ogółem	10.926	11.842	12.534	11.373	12.147	—
PRACA.						
Bezrobotnych na 1-go . . .	161.940	175.930	185.070	183.730	178.040	171.340
CENY.						
Wskaźnik: (Rok 1914=100).						
cen hurtowych	119'5	121'2	121'6	119'4	118'0	119'3
kosztów utrzymania w Warszawie	150'0	150'8	151'3	149'3	147'2	148'4
SKARBOWOŚĆ.						
Wydatki państw. ogół. w mil. zł	203'8	157'7	167'3	161'9	152'1	188'5
Dochody państwowe " " "	140'1	156'7	166'5	173'1	164'9	172'3
KREDYT.						
Obieg pieniężny w mil. zł	694'3	737'1	754'8	752'5	766'2	747'2
<i>Bank Polski</i>						
Bilety w obiegu w mil. zł	553'2	549'6	563'2	567'1	557'1	503'2
Zapas złota . . . " " "	104'2	107'0	116'6	117'4	118'6	120'1
Waluty obce i dewizy " "	242'1	206'3	259'4	216'1	172'5	119'8
Dyskonto weksli . . . " "	270'4	286'2	303'6	294'6	296'6	302'9
Stopa dyskontowa.	10	10	10	10	10	10
<i>Banki akcyjne</i>						
Dyskonto weksli w mil. zł	158'6	176'9	188'2	202'5	207'3	222'9
Razem wkłady wszelkich ty- pów w mil. zł	224'6	240'5	272'2	296'7	301'3	300'5
Kurs dolara w Warszawie w zł	5.18'5	5.18'5	5.18'5	5.18'5	5.18'5	5.18'5
Obroty Izb Rozrachunko- wych. w mil. zł	95'6	96'2	139'8	143'3	132'1	129'0